

2009

Interjúkészítés időpontja: 2009. január 9.

Interjúalany neve: Dr. Kapolyi László

Született: 1932. június 7-én, Újpesten

Mikor született és hol?

1932. Június 7.-én születtem Újpesten. Alapfokú tanulmányaimat itt végeztem, majd kitüntetéssel érettségiztem az Újpesti Könyves Kálmán Gimnáziumban, 1950-ben. Édesapám Újpest főszámvivője volt, így a gyerekkorom tisztes jólétben telt. Sajnos édesapám korai halála miatt, ketted magammal édesanyámmal maradtam. Így rögtön érettségi után a Mélyéptervnél helyezkedtem el, mint műszaki rajzoló.

Tele voltam tanulási vágygal, jó szakember szerettem volna lenni. Dolgoztam a földalatti vasút építkezésénél, itt lettem technikus. Miután felfüggesztették az építkezéseket, az embereket az ország különböző részeibe küldték. Így kerültem Tatabányára.

Mi történt a tanulási vágyával, eltántorította valami is ettől?

A tanulmányaimat tovább folytattam, számomra ez volt a legfontosabb. Az érettségi után rögtön felvettek a Budapesti Műszaki Egyetem nappali tagozatára, itt szereztem az első diplomámat. Azt követően a Miskolci Műszaki Egyetemen tanultam tovább, miután elvégeztem úgy gondoltam, hogy egy jó szakembernek nem csak műszaki, hanem közgazdasági ismeretekkel is kell rendelkezni, ezért a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen végezetül megszereztem a harmadik diplomámat. Egymás után, pontosan 12 év alatt három egyetemet sikerült végig tanulnom, miközben Tatabányára jártam dolgozni.

Milyen jövő várt egy háromdiplomás fiatalemberre Tatabányán?

Reményteli jövő várt rám. Fiatalon lettem vezető főmérnök, ettől kezdve végig vezető beosztásban dolgoztam Tatabányán. Minden ellenkező híresztelés ellenére sohasem kényszerítettek párttagságra. De a tényszerűséghez az is hozzá tartozik, hogy olyan vezetők mellé kerültem, mint Havasi Ferenc vagy Gál István. Náluk legkevésbé sem számított a származásom, csak a teljesítményem.

Hogy élt akkoriban?

Nagyon szerényen. Az egyetemi évek alatt Újpesten, Tatabányán egy társas házban laktam. Büszke vagyok arra, hogy pályafutásom során a mérnökségtől a miniszterségig soha nem kaptam és nem kértem állami lakást. Újpesti öröklakásomat egy szabadalomért kapott díjból vettem. Szerettem azt az időszakot, nem éreztem a szegénységet. A tettek eredményeket szültek, virágzott a szénbányászat.

Családi élete, hogyan alakult?

A feleségem német-angol fordító, gyermekeim ma már felnőttek, két lányom és egy fiam van. A fiam orvos, a lányaim pedagógusok.

Hogyan történt a váltás a mérnökségtől a miniszteri rangig?

Ezek az akkori beosztások nagyon érdekesek voltak, de korántsem élveztem annyira, mint a bányamérnöki munkát. Sokkal függetlenebb az ember egy üzem felelős vezetőjeként. Akkor és ott az történt, amit én akartam és szinte senki sem szólt bele a munkámba. A legtöbb letolást, akkor kaptam, amikor miniszterként kormánytag lettem 1988 augusztusában volt az első bányász sztrájk, ekkor egyedül engem fogadtak el tárgyalópartnerként a bányászok és 24 órán belül sikerült velük megegyezni.

A rendszerváltás után már nem viselt állami beosztást, de jött a rendszerváltás.

Félt akkoriban valamilyen retorziótól?

Nem féltem, mert pályafutásom során nem tettem soha olyat, amivel ne tudnék elszámolni. Tudtam, hogy a magánszférában kell keresnem a jövőmet. 1989-ben a System Consulting Kft-t, egyetlen vagyontárgyamat, az öröklakásomat vittem be apportként. Elhatároztam, hogy az energia területén fogok dolgozni.

Mitől volt ez érdekes az Ön számára?

Mindent az energia mozgat. Ha nincs, vagy akadozik az ellátás nincs ipar, nincs a lakosság számára ellátás, megáll az élet.

A rendszerváltáskor ezek a rendszerek is szétestek. Ebben az időben kötöttem meg a 2015-ig szóló hosszú távú szerződéseket Ukrán energiaszállítókkal, és szállítjuk azóta is, az elektromos energiát a Magyar Villamos Műveknek.

Úgy tudom részben az Orosz államadósság Magyarországi lebontásában. Ez valóban így van?

Igen, megkeressük azokat a területeket, ahol a leggazdaságosabban, leghasznosabban tudjuk felhasználni az adósság révén érkező javakat.

Milyen fontossággal bír az Ön értékrendjében a környezetvédelem?

A fejlesztések során kiemelten figyelembe veszem a környezetvédelmi szempontokat. Célunk a megfelelő energiaforrások minél nagyobb arányú felhasználása.

Kapolyi László 1985 óta az MTA rendes tagja, a Magyar és a Nemzetközi tudományos életben elismert személyiség. Mindezt a hosszú évek alatt megszerzett tudásával és tanulmányaival érte el. Úgy gondolja, hogy minden ember számára a legfontosabb dolog a tanulás kell, hogy legyen.

Segíti Ön a mai fiatalokat, abban, hogy ezt a hasonló mérvű tudást ők is megszerezhessék?

Igen, jelenleg két alapítványom is támogatja a fiatal tanulni vágyókat. Ezek a Kelemen Gyula és a System International Alapítvány.

Ön 1989 óta tagja Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak és 1994 óta az elnöke is. 2002 óta az MSZP Országgyűlési Képviselője Szabolcs-Szatmár –Bereg megyében.

Igen, ezek tények. A mi szerepünk, abban is jelesen kiemelkedik, hogy folyamatosan igyekszünk a Magyar Szocialista Párt szociáldemokrata irányát erősíteni, annak szociáldemokrata platformjával együttműködve.

Miből táplálkozik ez az erős kötődése a szociáldemokrata eszmékhez?

Családi vonatkozásnak köszönhető. Édesapám főszámvevő volt Újpesten, amely akkoriban még önálló város volt. A főszámvevő a polgármester utáni második gazdasági vezetőnek számított. Apám barátja volt Kelemen Gyula, a képviselőtestület szociáldemokrata tagja, róla neveztem el az alapítványomat. Édesapám összetűzésbe keveredett az akkori Pest megyei alispánnal, Endre Lászlóval, aki büntetésből Kecskemétre helyeztette, majd B-listázták, végezetül 1948-ban elvették a nyugdíját. Kelemen Gyula próbált rajta segíteni, de koncepció per áldozata lett majd életfogytiglani börtönbüntetést kapott. Édesapám megbetegedett, úgy gondolom pszichoszomatikus alapon és abban az újpesti kórházban halt meg, aminek az alapításában tevékenyen részt vett.

A médiában, mint a vállalkozószféra egyik vezetőjeként találkozhatnak Önnel az emberek, Politikusként kevésbé. Mi lehet ennek az oka? Milyen a viszonya a médiával?

A média engem nem nagyon szeret, azaz érdekes, hogy én nagyon is kedvelem a médiát, amit számtalan esetben bizonyítottam már. Segítettem filmeseket, jelenleg is támogatom Mészáros Márta Remény című filmét, létrehoztam filmstúdiót, a Kelemen Gyula Alapítványon keresztül támogatom a Népszava Szép Szó mellékletét. Nem titok, hogy miért: a magyarországi Szociáldemokrata Párt elnöke vagyok, a Népszava pedig szociáldemokrata napilap.

A rengeteg munka mellett marad ideje pihenésre?

Általában a saját házam kertjében szoktam pihenni. Azon szerencsésnek mondhatom magam, hogy eddig bármelyik munkám élvezettel és szórakozással tölt el és szeretem, amivel foglalkozom. Azért sem szeretek elutazni, mert, ha akkor valami eszembe jut, vagy elakadok egy dolgotban, minden forrás otthon áll a rendelkezésemre.

Számomra pihenést és kikapcsolódást jelent a növényeim gondozása, a kutyámmal eltöltött idő, minden este együtt megyünk fel a lakásba. Mindketten nagyon szeretjük az állatokat, a feleségemnek macskája van. Boldogsággal tölt el az a tudat is, ha arra gondolok, hogy támogatok állatmenhelyeket.

Úgy tudjuk Ön lelkes szurkoló. Ez valóban igaz?

Igen, az Újpest a kedvenc futballcsapatom, gyökereim is ide kötnek.

Valójában, minek érzi magát tulajdonképpen? Akadémikusnak, politikusnak, sikeres vállalkozónak vagy mérnöknek?

Ez, attól is függ, hogy éppen, melyik minőségemben dolgozom. Mindegyiket nagyon szeretem, ha az energetikával foglalkozom, akkor vezetői, ha a gyakorlatban, akkor mérnöki vagy, ha tudományos munkán dolgozom, akkor azt akadémikusi minőségemben is teszem, végezetül, ha a Parlamentben vagy a Pártomban dolgozom, akkor politikus vagyok.

Kapolyi László hisz mindabban és ez a párbeszédéből is kiderül, hogy amit tesz, az Európa élvonalába segíti –e tehetséges ország, tehetséges népét, de olykor a gazdagabb rétegeknek áldozatot kell hozni a szegényekért.

Villámkérdések

1. Mit csinálna először, ha a Holdra kellene költöznie?

Megkérdezném, mikor indul vissza az első űrhajó.

2. Mi volt élete eddigi legjobb döntése?

Fiatalon felismertem, hogy tanulni kell.

3. Mi a legszebb emléke?

A szüleim.

4. Mi az, amire a legbüszkébb?

Amit elértem, arra büszke vagyok, de természetesen voltak kudarcaim is.

5. Kérem, fejezze be a mondatot: Ha most kezdeném, akkor...

Ugyanezt a hivatást választanám. Nagy szerencsém volt, hogy az élet erre terelt.

Készítette:

Szendrey Bea

Budapest, 2009.